

U s n e s e n í

Okresní soud v Mostě rozhodl dne 15. února 2017 v trestní věci odsouzeného ■■■■■, nar. ■■■■■ v ■■■■■, trvale bytem ■■■■■, t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici v Bělušicích, soudní okr. Most, **t a k t o:**

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl uložen jednak rozsudkem Okresního soudu v Děčíně ze dne 20.1.2012 č.j. 6T 142/2007-176 a jednak rozsudkem Okresního soudu v Děčíně ze dne 26.4.2016 č.j. 23T 204/2015-59, **z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í

Odsouzený požádal zdejší soud o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl uložen shora citovanými rozhodnutími.

Žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody byla dne 12.1.2017 doručena Okresnímu soudu v Mostě. Odsouzený ve své žádosti uvedl, že důvodem podání jeho žádosti jsou zejména rodinné důvody, má za to, že vykonaná část trestu odnětí svobody již postačuje k jeho nápravě. Dále odsouzený poukazuje na svůj zdravotní stav a očekávanou operaci krční páteře, kterou by chtěl podstoupit již na svobodě.

Veřejné zasedání ve věci žádosti o podmíněné propuštění bylo nařízeno na den 15.2.2017. K osobě odsouzeného soud zjistil, že tento v současné době ve věznici v Bělušicích, soudní okres Most, vykonává trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců, uložený mu rozsudkem Okresního soudu v Děčíně ze dne 20.1.2012 č.j. 6T 142/2007-176. Poté by měl začít vykonávat trest odnětí svobody v trvání 5 měsíců, který mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Děčíně ze dne 26.4.2016 č.j. 23T 204/2015-59. Konec trestu je stanoven na den 28.6.2018.

Z hodnocení odsouzeného vypracovaného vězeňskou službou ke dni 23.1.2017 se zjišťuje, že odsouzený byl do výkonu trestu odnětí svobody dodán Policií ČR, plnění stanoveného programu zacházení bylo vyhodnoceno ve všech hodnotících obdobích se závěrem, že stanovený cíl programu zacházení plnil. Odsouzený nebyl pracovníčně zařazen pro nedostatek pracovních příležitostí a pro jeho zdravotní stav, o pracovní zařazení požádal, do prací ve prospěch věznice se zapojuje aktivně a samostatně, své finanční závazky nehradí. Odsouzený je zařazen do I. přístupné skupiny vnitřní diferenciací. Z hlediska posouzení plnění povinností lze konstatovat, že odsouzený neměl ve výkonu trestu odnětí svobody nedostatky v dodržování vězeňského režimu, své povinnosti ve výkonu trestu řádně plnil. U odsouzeného bylo zjištěno střední riziko statických kriminogenních faktorů. Odsouzený formálně deklaruje přijetí odpovědnosti za trestný čin, který spáchal, nedosáhl potřebný stupeň nápravy, a přestože převážně plnil své povinnosti, tak nelze konstatovat, že prokázal polepšení. Hodnocení bylo ve dnech 31.1., 8.2. a 14.2.2017 doplněno, závěr hodnocení se nezměnil, odsouzený byl za dobu výkonu trestu 2krát kázeňsky odměněn, kázeňsky trestán nebyl.

Soud dále provedl důkaz rozhodnutími vztahujícími se ke shora uvedeným odsouzením. Z nich mj. vyplývá, že odsouzený byl těmito (rozsudkem Okresního soudu v Děčíně ze dne 20.1.2012 č.j. 6T 142/2007-176) uznán vinným ze spáchání zločinu znásilnění podle § 185 odst.

1, odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 30 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Rozsudkem Okresního soudu v Děčíně ze dne 26.4.2016 č.j. 23T 204/2015-59 byl odsouzený uznán vinným ze spáchání přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. f) tr. zákoníku a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 5 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou.

Z opisu rejstříku trestů, který byl k žádosti o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody přečten, vyplývá, že odsouzený má vyznačeno 11 záznamů od roku 1979, byl soudně trestán pro úmyslnou trestnou činnost různorodého charakteru. Naposledy byl odsouzen předmětným rozsudkem Okresního soudu v Děčíně ze dne 26.4.2016 č.j. 23T 204/2015-59.

Je nepochybné, že odsouzený se dle hodnocení věznice ve výkonu trestu odnětí svobody chová řádně, je zařazen do I. prostupné skupiny vnitřní diferenciaci, program zacházení plní, avšak nedosáhl potřebného stupně nápravy a neprokázal tak polepšení. Dále nelze nezmínit, že odsouzený byl 11krát soudně trestán pro různorodou trestnou činnost, pro niž mu byly opakovaně ukládány tresty, to včetně trestů nepodmíněných, které zcela zjevně neměly na jeho chování a způsob života žádných výchovných účinků a neodradily jej od páčání další trestné činnosti. Okresní soud tak má za to, že odsouzený není osobou, ohledně které by bylo možné uzavřít, že výkon trestu na něj zapůsobil natolik, že se již páčání trestné činnosti vyvaruje a povede do budoucna řádný život. Dle názoru soudu tak není naplněn požadavek stanovený zákonem v ustanovení § 88 odst. 1 tr. zákoníku.

Ve veřejném zasedání soud přezkoumal všechny potřebné důkazy pro své rozhodnutí, a to žádost odsouzeného, opis rejstříku trestů, opis citovaných rozhodnutí, hodnocení věznice a dodatky hodnocení věznice.

Soud neshledal, že by byly splněny podmínky ustanovení § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu na svobodu zamítl.

Poučení : Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost. Stížnost se podává u Okresního soudu v Mostě, a to do tří dnů od oznámení rozhodnutí. O stížnosti by rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem. Stížnost má odkladný účinek.

V Mostě dne 15. února 2017

JUDr. Jan Hartman, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Zuzana Mandíková